

който се изчисляват привилегиите имъ, като напр., че сж биле освободени отъ плащане данъкъ и др. и че сж биле отъ друга страна задължени, освѣнъ да пазятъ проходътъ да носятъ дървенъ кюмюръ на една отъ Сливенскитъ джамии. Ферманътъ притежава свещеникъ Василъ попъ Георгева въ с. Градецъ. По прѣдание, Раково е имало около 1200 кжши съ 60 мѣдникарски дюкена. Въ старитъ пѣсни се споменува за „Ракова града голѣма.“

Отъ другитъ стари заселища е билъ забѣлжителенъ Арѣниовицъ, който е отстраненъ на западъ отъ Сливенъ, на разстояние около единъ часъ. Мѣстоположението му е любопитно посрѣдъ Балканътъ съ изобилие на водата. Старитъ хора още показватъ мѣстото на старата черква и гробищата. Отъ това заселище излиза една лжтека, която ни води въ една долчинка на южното наклонение на върховетъ, що се намиратъ между Бармукъ и заселището. Въ долчинката извира вода и се намиратъ слѣди отъ единъ мѣнастирь. Заселището Девеци въ Балканътъ между с. с. Нейково и Сотира, е било най-напрѣдъ скитъ, който слѣдъ дохожданието на турцитъ, е служилъ за прибѣжище на населението. Жителитъ му заправили село Ичира и то въ времената, когато е минавалъ турскиятъ пощенскій пѣтъ отъ Сливенъ за Котелъ.

Матей е било заселище, отстранено на високитъ поляни въ Балканътъ между с. с. Сотира и Седларево. Мѣстоположението му показва злитъ времена, когато е било заправяно. Камена, сръднеевковното заселище, което продължавало да бѣде заселено още прѣзъ турскитъ времена. Сотира се е намирала първобитно въ мѣстността на Молловата кория, на пѣттъ между Сливенъ и Сотира. Отъ тѣхъ времена са намиратъ още до днесъ